

vil tage vores ansvar og føre en aktiv udenrigspolitik.

Man må tage konsekvenserne af holdningerne – det er derfor, dette beslutningsforslag er her – og 45 lande har altså på den ene eller den anden måde tilsluttet sig koalitionen, der nu vil følge FN's opfordring om at anvende kapitel 7 og fjerne hans masseødelæggelsesvåben.

Vi skal så sikre den humanitære indsats. Vi skal sikre den humanitære bistand. Vi skal sørge for, at FN-systemet, hvis ønsker vi opfylder, stadig væk har en central rolle og får, som vi alle ønsker, en større og større rolle i fremtiden. Men det kræver jo så også, at Sikkerhedsrådet er i stand til hele tiden at træffe beslutninger, hvis man ønsker de gamle ophævet.

Vi ønsker at støtte FN, styrke FN, og i den humanitære indsats ønsker vi FN; den danske regering har jo også givet bidrag til FN i forbindelse med den humanitære indsats og er indstillet på at give mere.

Vi ønsker, at EU skal spille en rolle, og vi blev enige i går på topmødet om, at EU ville spille en samlet rolle, uanset hvad forskellige kommissærer har sagt – nogle har i dag været inde på splittelsen i Kommissionen – og der blev man på topmødet i går enige om, at EU skal spille en rolle og bevilge penge til den humanitære nødhjælp og genopbygning og samtidig samarbejde med FN.

Vi er også blevet enige om, at vi skal være med til at stabilisere og genopbygge samfundet, stabilisere det civile samfund, som kommer til bagefter, og her skal FN have en rolle, en central rolle, og EU vil være med til at støtte det. Og der er vi jo så inde med en forpligtelse til os selv, som vi var det i Afghanistan. Det er den samme strategi, vi følger, og der var vi jo bredt enige.

Der vil jeg godt tilsige hr. Jann Sjursen og hr. Frank Jensen, som har efterlyst det, at der vil vi naturligvis være i kommunikation, i samtale med de partier, der ønsker at være med til at levere en humanitær og stabiliserende indsats.

Vi har også satset meget på for at få fred i regionen, at mellemøstprocessen skulle fremmes. Det blev også bekræftet i går på topmødet, hvor man udsendte en erklæring, hvor det understreges, at den køreplan, som Danmark tog initiativet til, er den køreplan, som skal forelægges for parterne, og ikke en tilfældig anden køreplan. Og det er, som Condoleeza Rice har sagt, ikke til forhandling, det er til præsentation, men selvfølgelig med ret til kommentarer.

Nu er så beslutningens øjeblik kommet. Nu appellerer jeg til, at vi står sammen bagefter omkring de soldater, som så sendes ud for at løse en stor, vanskelig og nødvendig international opgave.

Jeg har også med glæde konstateret, at hr. Frank Jensen præcis strakte hånden ud til det i sin tale, og hr. Niels Helveg Petersen tror jeg sagde det i går, at når beslutningen er truffet, samler man sig selvfølgelig bag den beslutning, og så støtter man selvfølgelig de soldater, der er ude. Så er diskussionens tid forbi, så må de soldater vide, at den alvorlige, vanskelige, nødvendige og store opgave, de er med til at løse, er en, som vi står bag.

Beslutningen vil snart være truffet. Herefter må Folketinget støtte dem, som løser opgaven. Vi er uenige om tidspunktet, men de fleste af os er jo enige om formålet, og det skal soldaterne vide. Og flertallet mener altså: Tiden er nu.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er, som om udenrigsministeren ikke har hørt et ord af, hvad hr. Lykketoft sagde i sit afsluttede indlæg, lige før ministeren selv gik på talerstolen. For hvad starter ministeren så med at sige? Så starter ministeren med at sige: Vi har vendt alle mulige sider af denne sag under udvalgsarbejdet.

Kl. 18.40

Det er trist, at denne debat skal afsluttes med, at ministeren forsøger at foregøgle befolkningen, at der har været et ordentligt samarbejde om det her under udvalgsarbejdet i Det Udenrigspolitiske Nævn og i Forsvarsudvalget, for det har der ikke.

Regeringen har kørt den her sag hen over hovedet på næsten halvdelen af Folketingets medlemmer uden at tage hensyn til de berettigede ønsker, som har været fremsat, til de forslag om en ordentlig sagsbehandling, høring osv., som har været fremsat. Man afviste ønsket om en fornyet udvalgsbehandling, og man har hele vejen igennem nægtet at deltage i en ordentlig sagsbehandling.

Derfor synes jeg, det er trist, når hr. Lykketoft så påpeger et helt fundamentalt, alvorligt problem for dansk udenrigspolitik i den kommende tid, nemlig at der er et snævert flertal, der kører på et yderst tvivlsomt grundlag og uden at ville samarbejde med resten af Folketinget, at så er det eneste, ministeren har at svare, at man har vendt alle mulige sider i denne sag.